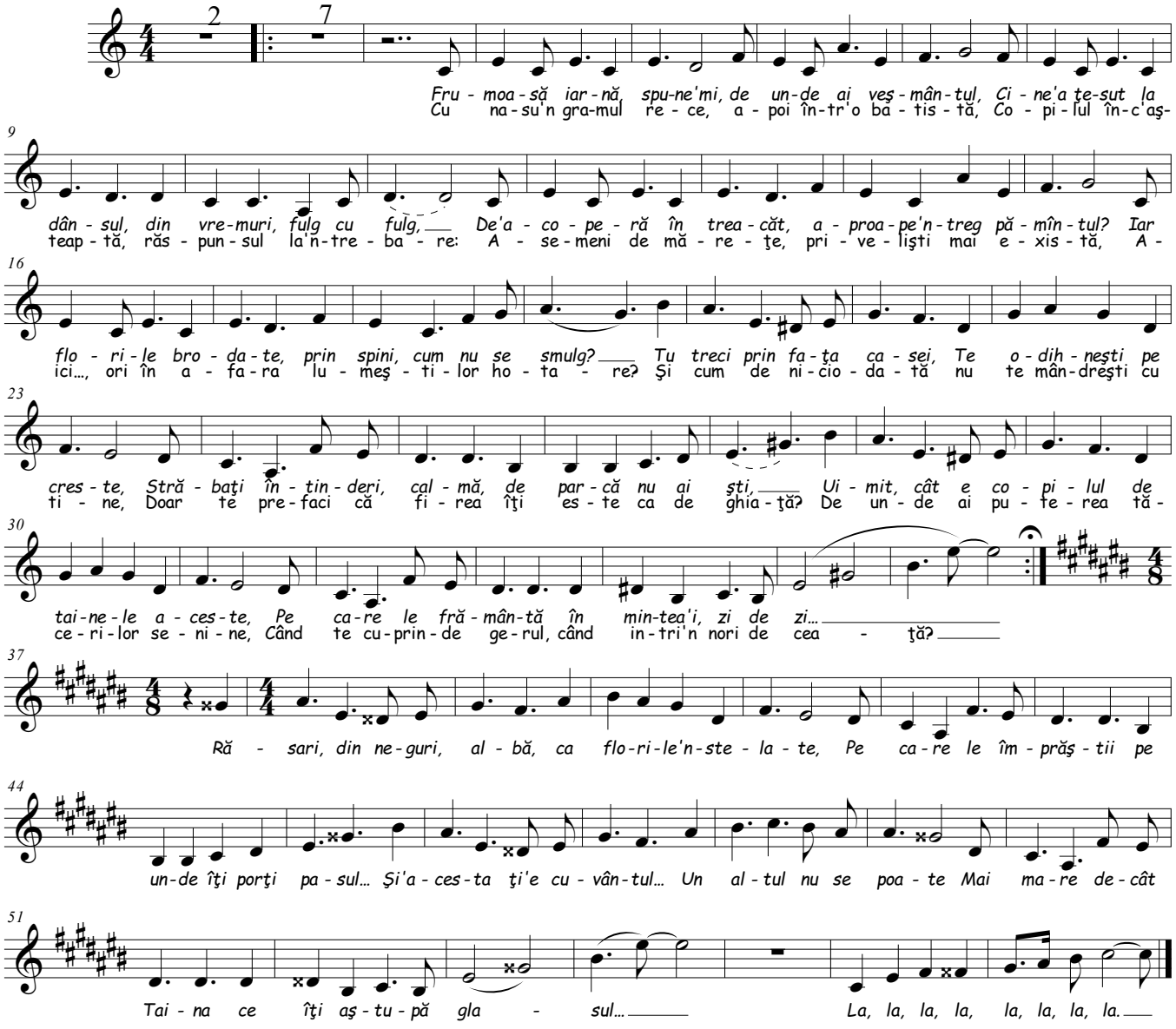Frumoasă iarnă, spune-mi

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

Frumoasă iarnă, spune-mi, de unde ai vesmântul,
Cine-a țesut la dânsul, din vremuri, fulg, cu fulg,
De-acoperă, in treacăt, aproape-ntreg pământul?
Iar florile-ți brodate, prin spini, cum nu se smulg?

Tu treci prin fata casei, te odihnești pe creste,
Străbați întinderi, calmă, de parcă nu ai știi,
Uimit, cât e copilul, de tainele aceste,
Pe care le frământă în mintea-i, zi de zi…

Cu nasu-n geamul rece, apoi într-o batistă,
Copilul încă-așteaptă, răspunsul la-ntrebare:
Asemeni, de măreție, priveliști mai există,
Aici…, ori în afara lumeștilor hotare?

Și cum de niciodată nu te mândrești cu tine,
Doar te prefaci că firea îți este ca de gheață?
De unde ai puterea tăcerilor senine,
Când te cuprinde gerul, când intri-n nori de ceață?

Răsari, din neguri, alba, ca florile-nstelate,
Pe care le împrăștii pe-oriunde îți porți pasul…
Și-acesta ți-e cuvântul… Un altul, nu se poate,
Mai mare decât Taina ce îți astupă glasul